

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/13/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200334
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5015200334.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Martin, so sídlom Nám. S. H. Vajanského 1, Martin, proti žalovanému: Okresný úrad Martin, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom Námestie S. H. Vajanského 1, Martin, za účasti: 1/ Nový Martin, a.s., IČO: 43 769 381, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, 2/ Mesto Martin, so sídlom Námestie S. H. Vajanského 1, Martin, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č. OU-MT-OCDPK-2014/004360-16 zo dňa 10. júna 2014, konajúc o odvolaní žalovaného a účastníka 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/38/2015-54 zo dňa 22. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/38/2015-54 zo dňa 22. júna 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného č. OU-MT-OCDPK-2014/004360-16 zo dňa 10. júna 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým rozhodnutím povolil účastníkovi konania 1/ užívanie dopravnej stavby „Inžinierske siete Záturčie - Riečiny, SO 03 Most č. 2“ na pozemkoch C-KN parc. č. KN-C 1342/10, 703/2, 703/3, 1342/12, 1342/13 v k. ú. Záturčie ako stavby trvalej.

II.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že dňa 19. septembra 2012 bol Mestu Martin doručený návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia vo veci navrhovateľa Nový Martin, a.s., na stavbu „Inžinierske siete Záturčie - Riečiny, SO 03 Most č. 2“ postavené na parcelách v k. ú. Záturčie. Mesto Martin rozhodnutím č. ŠSÚ 21730/20/2012-Ko zo dňa 13. novembra 2012 kolaudačné konanie prerušilo až do doby právoplatne ukončeného konania o dodatočnom povolení časti dopravnej stavby „Inžinierske

siete Záturčie - Riečiny, SO 01 Komunikácie, SO 02 Most č. 1, SO 03 Most č. 2, ktorá bola realizovaná na pozemkoch v k. ú. Martin - Záturčie v rozpore s vydaným stavebným povolením. Stavebník bol vyzvaný o doplnenie návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Účastník konania Nový Martin a.s., listom zo dňa 20. júna 2013 požiadal Mesto Martin o pokračovanie v konaní s tým, že v danom prípade sa nejedná o podstatné zmeny stavby a tieto zmeny nemožno povoliť tak, že sa zlúči s kolaudačným konaním aj konanie o zmene stavby. Mesto Martin reagovalo na žiadosť tak, že žiadosti nie je možné vyhovieť, nakoľko doposiaľ špeciálnemu stavebnému úradu neboli predložené požadované doklady v zmysle výzvy zo dňa 13. novembra 2012 a z toho dôvodu zostáva konanie naďalej prerušené. Dňa 12. mája 2014 prevzal kolaudačné konanie z Mesta Martin s poukazom na § 50 Správneho poriadku žalovaný a dňa 10. júna 2014 vydal napadnuté rozhodnutie.

Krajský súd ďalej uviedol, že na základe podnetu Mesta Martin podal žalobca proti uvedenému rozhodnutiu žalovaného protest prokurátora pod sp. zn. Pd 77/14/5506-5 zo dňa 24. októbra 2014. Podstata argumentov protestu spočívala v tom, že v uvedenej veci nebol dôvod na postup v zmysle ust. § 50 Správneho poriadku, nakoľko nemožno tvrdiť, že v uvedenej veci bolo Mesto Martin, ako špeciálny stavebný úrad, nečinné. Nebolo konané s Mestom Martin ako účastníkom konania a taktiež, že stavebníkovi bola kolaudačným rozhodnutím uložená povinnosť, ktorá nemá oporu v zákone. Najzávažnejším porušením, ktoré bolo protestom vytýkané, bola skutočnosť, že v uvedenej veci rozhodoval zamestnanec okresného úradu, ktorý bol v minulosti na vlastnú žiadosť vylúčený zo všetkých konaní, kde podateľom bude spoločnosť Nový Martin, a.s., ktorý tieto skutočnosti nasvedčujúce jeho vylúčeniu neoznámil svojmu najbližšie nadriadenému. Krajský súd poukázal na to, že žalovaný podanému protestu prokurátora nevyhovel a protest spolu s príslušným spisovým materiálom odstúpil na rozhodnutie Okresnému úradu Žilina, ktorý rozhodnutím č. OU-ZA-OOP2-2014/038092/BUG zo dňa 29. decembra 2014 protestu prokuratúra nevyhovel.

Krajský súd dôvodil, že žalobca v žalobe rovnako namieta, že v uvedenej veci nebol dôvod na postup v ust. § 50 Správneho poriadku a potom nemožno tvrdiť, že Mesto Martin ako špeciálny stavebný úrad bolo nečinné. Túto námietku krajský súd vyhodnotil ako dôvodnú s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom je uvedené, že na základe § 50 Správneho poriadku tunajší Okresný úrad Martin, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, prevzal dňa 12. mája 2014 konanie ako prvostupňový orgán. Z uvedeného odôvodnenia nie je možné zistiť, resp. tvrdiť, že Mesto Martin ako špeciálny stavebný úrad bol nečinný.

Ďalšia námietka žalobcu spočívala v tom, že správny orgán nekonal s Mestom Martin ako účastníkom konania. Túto námietku krajský súd rovnako vyhodnotil ako dôvodnú s poukazom na obsah administratívneho spisu, v ktorom sa nenachádza rozhodnutie o tom, prečo Mesto Martin nie je účastníkom konania. Túto skutočnosť krajský súd zistil až z vyjadrenia žalovaného k žalobe, kde uvádza, že stavebník Nový Martin, a.s. listom zo dňa 19. februára 2014 oznámil odstránenie časti stavebného objektu z parcely CKN č. 703/4 v k. ú. Záturčie, ktorej vlastníkom je Mesto Martin. Postavenie Mesta Martin ako účastníka kolaudačného konania by bolo protizákonné. Krajský súd zdôraznil, že o nepriznaní postavenia účastníka konania musí správny orgán rozhodnúť rozhodnutím. Vydané rozhodnutie musí mať obsahové náležitosti uvedené v § 47 Správneho poriadku a proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, resp. rozklad. Až nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia prestane byť osoba účastníkom konania vo veci samej.

Ďalej krajský súd poukázal na námietku žalobcu, podľa ktorej v uvedenej veci rozhodoval zamestnanec okresného úradu, ktorý bol v minulosti na vlastnú žiadosť vylúčený zo všetkých konaní, kde podateľom bude spoločnosť Nový Martin, a.s. Vo vzťahu k tejto námietke krajský súd poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov, č. OU-ZA-OOP2-2014/038092/BUG zo dňa 29. decembra 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. januára 2015. O námietke rozhodol tak, že nie je možné vylúčiť zamestnanca vopred a vo veciach, v ktorých úrad ešte ani nezačal konať. Z ust. § 9 ods. 1 Správneho poriadku jednoznačne vyplýva, že zamestnanec je vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k zástupcom, možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti. Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že každú prípadnú zaujatosť treba posudzovať vždy vo

vzťahu ku konkrétnej veci, t. j. ku konkrétnemu správne konaniu. Mal za to, že v tomto prípade ešte v roku 2011 ukončil U. členstvo v dozornej rade spoločnosti Nový Martin, a.s., pričom je nemysliteľné, aby aj s odstupom niekoľkých rokov správny orgán ešte stále prihliadal na jeho prípadnú zaujatosť v konaniach, kde vystupuje spoločnosť Nový Martin, a.s. Pokiaľ by U. pokladal túto skutočnosť za okolnosť nasvedčujúcu vylúčeniu, oznámil by bez meškania tieto skutočnosti svojmu nadriadenému, aby bolo možné v konkrétnej veci rozhodnúť o jeho vylúčení. Na základe uvedeného túto žalobnú námietku krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Krajský súd uzavrel, že preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, odôvodnenie rozhodnutia je heslovité, odôvodnenie neposkytuje skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. Žalovaného zaviazal, aby v novom konaní vydal rozhodnutie, ktoré bude obsahovať všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, aby nebolo možné v budúcnosti spochybňovať rozhodnutie vo veci samej. V tejto súvislosti krajský súd považoval za potrebné uviesť, že žalovaný je povinný v ďalšom konaní sa vysporiadať s otázkou, či Mesto Martin je účastníkom konania. O otázke je povinný rozhodnúť ešte pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ správny orgán zistí, že Mesto Martin už nemôže byť účastníkom konania, o tejto skutočnosti (nepriznaní) vydá rozhodnutie. Ak o tejto skutočnosti nebude právoplatne rozhodnuté, Mesto Martin môže podať správnu žalobu opomenutého účastníka.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi trovy konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

III.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

Dôvodil, že Mesto Martin bolo najmenej od 13. novembra 2012 do prevzatia veci žalovaným (v roku 2014) nečinné, t. j. nevykonávalo žiadne úkony, ktoré boli v jeho kompetencii a ktoré by viedli k rozhodnutiu veci. Za nesprávny právny názor a posúdenie krajským súdom žalovaný považoval to, keď krajský súd uvádza, že nemožno tvrdiť nečinnosť Mesta Martin. Žalovaný poukázal na to, že postupoval v súlade s § 50 Správneho poriadku. Domnieval sa, že krajský súd v tejto súvislosti nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu o tom, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je heslovité, a teda jeho odôvodnenie neposkytuje základ výroku. Kolaudačné rozhodnutie podľa názoru žalovaného obsahuje všetky náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku a § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Mal za to, že most je zrealizovaný podľa projektovej dokumentácie s drobnými odchýlkami uvedenými v rozhodnutí tak, ako to bolo zistené z projektovej dokumentácie a na miestnom zisťovaní počas kolaudačného konania. V rozhodnutí sú uvedené podmienky užívania stavby tak, ako boli uplatnené účastníkmi konania a dotknutými orgánmi. Námietky účastníkov vznesené neboli. Namietal, že krajský súd nezodôvodňuje, v čom odôvodnenie kolaudačného rozhodnutia žalovaného neposkytuje právnu alebo skutkovú oporu jeho výroku. Napadnutý rozsudok krajského súdu preto považoval za nedostatočne odôvodnený, a preto nepreskúmateľný.

Poukázal na to, že s Mestom Martin ako s účastníkom nemohlo byť konané. Zdôraznil, že okruh účastníkov konania určil striktné v zmysle § 78 ods. 1 Stavebného zákona po prevzatí veci. Nakoľko s Mestom Martin nebolo konané ako s účastníkom konania a ani ako so špeciálnym stavebným úradom, podľa žalovaného nebolo potrebné rozhodovať o nepriznaní postavenia účastníka konania.

IV.

Voči rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie a kasačnú sťažnosť účastník 1/ Nový Martin, a.s. Odôvodnil ich tým, že krajský súd nesprávnym procesným postupom

znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Účastníkovi konania sa postupom krajského súdu mala odňať možnosť konať pred súdom. Rovnako tak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru účastníka konania krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pri ktorom sa odklonil od stálej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

V prvom rade účastník 1/ namietal, že napadnutý rozsudok krajského súdu nebol doručený jeho právnenému zástupcovi. Ďalej s poukazom na okruh účastníkov dotknutého správneho konania namietal nesprávne ustálenie účastníkov súdneho konania zo strany krajského súdu. Týmto postupom podľa účastníka 1/ došlo zo strany krajského súdu k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti rozporoval účastníctvo účastníka 2/ Mesta Martin s tým, že krajský súd v odôvodnení rozsudku iba konštatoval, že v administratívnom spise sa nenachádza rozhodnutie o tom, prečo Mesto Martin nie je účastníkom konania. Dôvodil, že s Mestom Martin nebolo od začiatku konané ako s účastníkom kolaudačného konania. Preto nebolo zo strany žalovaného ako konajúceho správneho orgánu potrebné rozhodovať o nepriznaní postavenia účastníka konania. V tejto súvislosti účastník 1/ rovnako namietal, že krajský súd sa s jeho námietkou účastníctva Mesta Martin vo svojom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal. Preto rozsudok krajského súdu považoval v tejto časti za nepreskúmateľný.

V ďalšej časti odvolania účastník 1/ popísal procesný postup predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a zdôraznil nesprávne právne posúdenie krajským súdom, keď krajský súd ako dôvodnú vyhodnotil nemožnosť tvrdenia, že v predmetnej veci bolo Mesto Martin nečinné. Rovnako tak zastával názor, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, ak v odôvodnení rozsudku tvrdí, že nečinnosť prvostupňového orgánu nie je možné zistiť. Podľa názoru účastníka 1/ napadnuté kolaudačné rozhodnutie obsahuje všetky potrebné náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku a § 20 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Na tomto mieste namietal, že krajský súd vo svojom rozsudku ani čiastočne nezodôvodňuje, v čom odôvodnenie kolaudačného rozhodnutia neposkytuje právnu a skutkovú oporu výroku. Aj v tejto časti preto považoval rozsudok krajského súdu za nepreskúmateľný.

Záverom dôvodil, že kolaudačné konanie je dvojinštančné, pričom v prejednanom prípade odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu podané nebolo. V tejto súvislosti s poukazom na § 247 ods. 2 OSP zdôraznil, že zákon nedáva ani prokurátorovi možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti právoplatného prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, prípade pre nesplnenie podmienok pre vedenie konania napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a konanie zastaviť.

Po doručení napadnutého rozsudku právnenému zástupcovi účastníka 1/ podal ten opätovne odvolanie a kasačnú sťažnosť, ktoré odôvodnil rovnakými dôvodmi ako sú uvedené vyššie.

V.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 492 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, lehoty na podanie odvolania, ktoré začali plynúť pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, plynú podľa doterajších predpisov a ich právne účinky zostávajú zachované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a

dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nutné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (v znení účinnom do 31. decembra 2015) konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (v znení účinnom do 31. decembra 2015) ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku (v znení účinnom do 31. augusta 2015) ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

Podľa § 69 ods. 2 Správneho poriadku (v znení účinnom do 31. augusta 2015) ak takto správny orgán plne nevyhoví protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správneho orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy, predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 69 ods. 4 Správneho poriadku (v znení účinnom do 31. augusta 2015) proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

VI.

V odvolacom konaní sa Najvyšší súd Slovenskej republiky sústredil na posúdenie dôvodnosti postupu okresnej prokuratúry pri podaní prokurátorskej žaloby podľa § 35 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 250b ods. 5 OSP, ako aj jej posúdením zo strany krajského súdu.

V danom prípade okresná prokurátorka nesúhlas s právnym názorom žalovaného na danú problematiku prejavila podaním prokurátorskej žaloby v zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. b/ OSP, podľa ktorého môže prokurátor podať návrh na začatie konania ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone.

V prejednávanej veci podľa názoru najvyššieho súdu Okresná prokuratúra Martin podala však nesprávne žalobný návrh proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-MT-OCDPK-2014/004360-16 zo dňa 10. júna 2014, pričom správne sa mala okresná prokuratúra svojou žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia Okresného úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-ZA-OOP2-2014/038092/BUG zo dňa 29. decembra 2014, ktorým rozhodnutím Okresný úrad Žilina nevyhovelo protestu Okresnej prokuratúry Martin č. Pd 77/14/5506-5 zo dňa 24. októbra 2014 proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-MT-OCDPK-2014/004360-16 zo dňa 10. júna 2014. Uvedená skutočnosť unikla i pozornosti Krajského súdu v Žiline, ktorý v konaní podľa piatej časti hlavy druhej Občianskeho súdneho poriadku konal o žalobe žalobcu, kde v petite žalobného návrhu sa prokurátorka domáhala priamo zrušenia základného rozhodnutia žalovaného č. OU-MT-OCDPK-2014/004360-16 zo dňa 10. júna 2014, ktorým rozhodnutím bolo povolené užívanie dopravnej stavby „Inžinierske siete

Záturčie - Riečiny, SO 03 Most č. 2“ na pozemkoch C-KN parc. č. KN-C 1342/10, 703/2, 703/3, 1342/12, 1342/13 v k. ú. Záturčie ako stavby trvalej.

V zmysle zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov je protest prokurátora právnym prostriedkom, ktorým prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Inštitút protestu prokurátora ako mimoriadny opravný prostriedok slúži predovšetkým na odstraňovanie nezákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie nesúlady medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. V súvislosti s podaním protestu prokurátora je potrebné uviesť, že základným obsahom vzťahu medzi správnym orgánom a prokurátorom je oprávnenie prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora.

Predmetom preskúmania súdom v správnom súdnictve môže byť aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade môže byť však iba rozhodnutie vydané v konaní o proteste prokurátora, nie však pôvodné základné rozhodnutie správneho orgánu (ktorým bolo povolené užívanie dopravnej stavby), ktoré bolo protestom prokurátorky napadnuté. V danom prípade úlohou správneho súdu v takomto preskúmaacom konaní nie je riešenie otázky zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže prokurátorskou žalobou nebolo napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Žilina vydané v konaní o proteste prokurátora, tak za tejto skutkovej a právnej situácie nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky priamo riešiť a podrobiť otázke preskúmania zákonnosti predchádzajúce rozhodnutie žalovaného zo základného konania, ktorým bolo povolené užívanie dopravnej stavby. Rovnako mal postupovať aj krajský súd, ktorý preskúmaním zákonnosti základného rozhodnutia žalovaného (ktorým bolo povolené užívanie dopravnej stavby) konal nad zákonný rámec.

Obdobný právny názor bol najvyšším súdom vyslovený aj v rozsudku pod sp. zn. 2Sžo/124/2009 zo dňa 31. marca 2010.

VII.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude postupovať v naznačenom smere. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval. Bude povinnosťou krajského súdu v novom rozhodnutí podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 3 OSP rozhodnúť opätovne aj o trovách a ich náhrade v rámci prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.

K otázke právnej kvalifikácie podaní, označených ako kasačná sťažnosť, ktorými sa účastník Nový Martin a.s. domáhal preskúmania rozsudku krajského súdu najvyšším súdom treba uviesť, že za rozhodujúcu najvyšší súd považuje skutočnosť, že rozsudok krajského súdu, vrátane poučenia o možnosti podať opravný prostriedok bol záväzne vyhlásený dňa 22.6.2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na právnu úpravu § 492 ods. 2 a ods. 3 SSP teda aj napriek tomu, že podania účastníka Nový Martin, a.s. označené ako kasačná sťažnosť proti rozsudku krajského súdu boli podané už po nadobudnutí účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku, považoval za dôvodné ich posudzovať ako odvolanie.

O trovách doterajšieho prvostupňového aj odvolacieho súdneho konania rozhodne Krajský súd v Žiline v novom rozhodnutí vo veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.